

Konsumenttvistnämndens beslut

Nämnden avslår Konsumentens krav.

Bakgrund

Konsumenten har den 1 mars 2018 skickat ett mejl med förfrågan till Advokatfirman. Konsumenten och Advokaten har härefter haft viss mejl- och telefonkontakt.

Advokaten har genom faktura, daterad den 23 mars 2018 och utställd av Advokatfirman, debiterat Konsumenten och Konsumentens make 3 006 kronor inklusive mervärdesskatt avseende 1,3 timmars arbete à 2 312,50 kronor.

Konsumentens krav

Konsumenten har begärt att fakturan ska sättas ned till noll kronor. Som grund för sitt krav har hon anfört i huvudsak följande.

I mars 2018 skickade hon och hennes make en förfrågan till tre olika advokater för att efterhöra om dessa var villiga och hade tid att eventuellt hjälpa dem.

Det finns inte något uppdragsavtal eller uppdragsbekräftelse. Hon anser att Advokaten debiterat dem felaktigt. Det måste stå henne fritt att kontakta en advokat om en förfrågan utan att förbinda sig. De övriga två advokater som de kontaktade har inte fakturerat dem för deras förfrågan. Innan uppdrag ges måste de naturligtvis ta reda på kostnaden, vilket deras försäkringsbolag hade informerat dem om.

Det var Advokaten som ringde upp henne, inte tvärtom. Hon talade om för honom att de väntade på ett besiktning utlåtande och att hon skulle tala med sin make om och hur de skulle gå vidare. Innan utlåtandet kunde de inte gå vidare. Hon och hennes make skulle även beakta de olika advokaternas arvoden innan de bestämde sig.

Konsumenten har gett in fakturan med tillhörande arbetsspecifikation, mejlkorrespondens med Advokaten och en redogörelse för tvisten.

Advokatens yttrande

Advokaten har motsatt sig Konsumentens krav och har som grund för sin inställning anfört i huvudsak följande.

Konsumenten och Konsumentens make har lämnat ett uppdrag och den tidsåtgång som har fakturerats är skälig. I deras första mejl till honom den 1 mars 2018 står inget om att de ville välja mellan honom och andra flera möjliga ombud. Tvärtom frågade de honom i mejlet om han var intresserad av att åta sig uppdraget att företräda dem i entreprenadtvisten mot entreprenören. Han svarade att de kunde kontakta honom, vilket de också gjorde.

Konsumenten kontaktade honom med besked om att hon skulle skicka ytterligare underlag och att de därefter skulle höras på måndagen. Eftersom han inte ville belasta klienterna med kostnader i onödan genom att läsa in ytterligare material före ett telefonsamtal meddelade han henne att han hellre ville att hon skulle ringa. Konsumenten skickade dock ändå en redogörelse, vilket visade att de ville att han skulle hjälpa dem i tvisten. I mejlet skrev Konsumenten ”Hej Advokaten! Jag bifogar en redogörelse så att vi har något att tala utifrån.” Det i sig är ett tydligt lämnande av uppdrag.

Han ringde därefter upp Konsumenten för att tala om ärendet. De hade ett långt samtal där hon beskrev ärendet för honom och han lämnade synpunkter och ställde frågor. När han fick hennes beskrivning sa han att för att göra mera i ärendet krävdes att få se besiktningsutlåtandet som hon hade sagt var på gång. Konsumenten sa att hon skulle skicka utlåtandet till honom när hon hade fått det av besiktningsmannen. Han uttryckte dock att en entreprenör har rätt att rätta fel och att det fanns anledning att överväga att ge entreprenören möjlighet att åtgärda felen. Konsumenten ville inte att denne skulle få möjlighet att göra det. De kom överens om att han inte skulle göra mer i ärendet förrän han hade fått besiktningsutlåtandet och gått igenom det. Han berättade att han tog 1 850 kronor per timme plus mervärdesskatt och att han fakturerade en gång i månaden och att det skulle bli dyrt om de inte fick rättsskydd. Konsumenten hade inget att säga om det.

När det därefter hade gått en tid och han inte fått något besiktningsutlåtande fakturerade han för telefonsamtalet och mejlen.

Att hon vid deras telefonsamtal sa att hon skulle återkomma när hon fått besiktningsutlåtandet, alltså att uppdrag lämnats, framgår även av fakturan som han skickade innan tvist uppstått. Det var uppenbart att han anlätades för att hjälpa dem med tvisten mot entreprenören. Konsumenten sa inget om att de skulle överväga att anlita annan advokat.

Nämndens beslutsmotivering

Det som nämnden först har att ta ställning till är om Konsumenten har gett Advokaten i uppdrag att utföra arbete för hennes och hennes makes räkning. Nämnden gör följande bedömning.

Av utredningen i ärendet framgår att Advokaten och Konsumenten har haft inledande kontakter per telefon och mejl. Konsumenten har då föreslagit att hon skulle skicka över dokumentation till Advokaten som underlag för ett senare telefonsamtal. I syfte att inte belasta Konsumenten med kostnader innan hon bestämt sig för hur hon ville gå vidare med ärendet, bad Advokaten henne att i stället ringa honom direkt. Konsumenten har därefter ändå skickat en redogörelse för tvisten till Advokaten som underlag för en diskussion några dagar senare. Efter genomgång av dokumentationen har Advokaten gett Konsumenten viss rådgivning per telefon. Genom Konsumentens agerande får hon därmed anses ha gett Advokaten i uppdrag att utföra arbete för hennes och hennes makes räkning.

När det sedan gäller storleken på det debiterade arvode konstaterar nämnden att det arvode som en advokat debiterar ska vara skäligt, vilket framgår av punkt 4.1.1 i Sveriges advokatsamfunds vägledande regler om god advokatsed. Denna regel ska inte uppfattas på sådant sätt att den utgör ett hinder mot en advokats frihet att med viss marginal bestämma sitt arvode. I nämnda regler punkt 4.1.2 exemplifieras vad som får beaktas vid bedömningen av vad som är skäligt arvode. Det kan vara vad som har avtalats med klienten, uppdragets omfattning, dess art, svårighetsgrad och betydelse, liksom advokatens skicklighet, arbetets resultat och andra sådana omständigheter. Konsumenttvistnämnden konstaterar härvid att det är advokaten som måste visa att omständigheterna sammantagna är sådana att det begärda arvodet är skäligt.

Med hänsyn till vad som framkommit om uppdragets art, omfattning och svårighetsgrad samt det redovisade nedlagda arbetet anser nämnden att arvodet är skäligt. Nämnden avslår därför Konsumentens krav.

Beslutet har fattats av Göran Ewerlöf, ordförande, Anders Forkman, advokatrepresentant, och Helen Bernerfalk, konsumentrepresentant.

Upplysning till parterna

Beslutet kan inte överklagas. För mer information om beslutet, se bifogat informationsblad.